

JUSTITISMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Indfødsretsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. september 2013
Kontor: Forvaltningsretskontoret
Sagsbeh: Esben Haugland
Sagsnr.: 2013-0032-0797
Dok.: 810474

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 72 (Alm. del), som Folketingets Indfødsretsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. juni 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Jan E. Jørgensen (V).

Morten Bødskov

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 72 (Alm. del) fra Folketingets Indfødsretsudvalg:

”På baggrund af justitsministerens henvendelse af 12. december 2011 til Indfødsretsudvalget, jf. IFU alm. del – bilag 16 (2011-12), hvori det oplyses, at ...”en fortrolighedsstempling spiller en rolle som en tilkendegivelse fra ministerens side om, at fremsendte oplysninger efter dennes opfattelse er omfattet af straffelovens tavshedspligt”, bedes ministeren redegøre for, om han mener, at der ift. tavshedspligten kan skelnes mellem på den ene side at videregive fortrolighedstemplede oplysninger i anonymiseret form, f.eks. statistiske oplysninger om indholdet af et lovforslag om indfødsrets meddelelse, og på den anden side at videregive fortroligstemplede oplysninger i en form, hvor informationerne kan kobles til konkret ansøgere, således at de enkelte ansøgere kan identificeres.”

Svar:

Som anført i den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 68 (Alm. del) fra Folketingets Indfødsretsudvalg vil det afhænge af en konkret vurdering – som i sidste ende henhører under domstolene – om en oplysning er fortrolig i straffelovens forstand (og om en videregivelse af oplysningen må anses for uberettiget i straffelovens forstand).

Det vil i den forbindelse være en forudsætning for, at en oplysning kan være fortrolig af hensyn til beskyttelse af enkeltpersoners private forhold, at oplysningen kan henføres til en identificerbar person.

Der kan i den forbindelse henvises til John Vogter, Forvaltningsloven med kommentarer (3. udgave 2001), side 523., hvor der bl.a. er anført følgende:

”Det er en forudsætning (...), at oplysningerne angår bestemte personer, virksomheder eller foreninger m.v. Videregivelse af oplysninger om f.eks. rent private forhold vil derfor ikke indebære et brud på tavshedspligten, hvis videregivelsen sker i helt anonymiseret form. Det er dog ikke en betingelse, at oplysningerne skal angå navngivne personer. Også unavngivne personer og virksomheder m.v. kan være genstand for en strafbar krænkelse af tavshedspligten, idet det afgørende må være, om de pågældende oplysninger, kendeligt for en lidt videre kreds, tager sigte på en bestemt persons eller virksomheds privatliv (...). Det er dog næppe nok, at den, oplysningerne angår, kan genkende sig selv, jf. betænkning 998/1984, side 75.”